

Θεσσαλονίκης, να μην επεκταθεί η ιστορική παλιά παραλία της πόλης, σχέδιο το οποίο προωθούσε ο πάλαι ποτέ ισχυρός ανήρ της πόλης Σωτήρης Κούβελας, να προστατευθεί ο μνημειακός χαρακτήρας της Ροτόντας –την οποία φανατικοί θρησκόληπτοι επιθυμούσαν να μεταβάλλουν σε ενοριακό ναό– και τέλος πρωτοβουλίες ανοίγματος της πόλης στο βαλκανικό χώρο, τις οποίες προωθούν πολλές οργανώσεις, σωματεία, σύλλογοι και επιχειρηματίες με έντονο το στοιχείο της εξωστρέφειας.

Εντέλει, αυτή η αντιφατική πόλη δείχνει να έχει μέσα της στοιχεία που μπορούν να θεωρηθούν θετικές ενδείξεις. Δείχνει να έχει έναν σπάνιο, έστω και σε ύπνωση, πολιτικό πολιτισμό. Μπορεί κανείς ακόμα και σήμερα να ιχνηλατήσει στο σώμα της κομμάτια από την κοσμοπολίτικη παράδοση, την πολυπολιτισμική συνύπαρξη, την ανεκτική συμβίωση, που για αιώνες χαρακτήριζαν τη Θεσσαλονίκη ως σταυροδρόμι λαών και πολιτισμών, Ανατολής και Δύσης. Δυστυχώς, τα στοιχεία αυτά δεν είναι κυρίαρχα, ακόμα τουλάχιστον.

Εάν υπάρχει ένα θετικό παρεπόμενο από τα πρόσφατα γεγονότα είναι ότι τέθηκε, επιτακτικά πλέον, το ερώτημα τι είδους προοπτική επιθυμούν για τη Θεσσαλονίκη οι πολίτες και οι πολιτικοί: τον αδιέξοδο δρόμο της εγκλωβισμένης σε στερεότυπα του παρελθόντος πόλης ή το δρόμο των ανοιχτών οριζώντων. Ένα ερώτημα στο οποίο οφείλουν να απαντήσουν όλοι όσοι ζουν, εργάζονται ή με οποιονδήποτε τρόπο ενδιαφέρονται για την πόλη αυτή.

ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ Η ΠΡΟΩ- ΘΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ του Θόδωρου Τσίκα

ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ φωνές αδιαλλαξίας σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο οδηγούν κατευθείαν στην σύγκρουση και την αποσταθεροποίηση της περιοχής. Ωθούν την χώρα μας στην απομόνωση. Η περιθωριοποίησή τους είναι επιτακτική ανάγκη.

Αυτό είναι το κεντρικό μήνυμα των δημοσίων παρεμβάσεων του Μετώπου Λογικής κατά του Εθνικισμού την προηγούμενη πε-

ρίοδο, κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν εκατέρωθεν στρατιωτικές ασκήσεις στην Κύπρο και το Αιγαίο αλλά και η συνάντηση Σημίτη-Γιλμάζ στην Κρήτη.

Έχει πια αποδειχθεί ότι ο φαύλος κύκλος της έντασης εξυπηρετεί τα σχέδια των πιο επιθετικών κύκλων της Άγκυρας που επιδιώκουν, μεταξύ άλλων, να εμποδίσουν την ενταξιακή διαδικασία της Κύπρου στην Ε.Ε. και να δυσχεράνουν την επίλυση του Κυπριακού. Το ενιαίο αμυντικό δόγμα Ελλάδας-Κύπρου δεν είναι μόνο αναποτελεσματικό αλλά δίνει και τα προσχήματα για την κλιμάκωση της αντιπαράθεσης. Μετατρέπει την Κύπρο σε πεδίο αναμέτρησης Ελλάδας-Τουρκίας και υποβαθμίζει την διεθνή οντότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ευνοούνται έτσι τα σχέδια για εδραίωση των διχοτομικών τετελεσμένων.

Για να συμβάλει η ελληνική κυβέρνηση στην αποκλιμάκωση της έντασης, το Μέτωπο Λογικής κατά του Εθνικισμού την κάλεσε:

- να υιοθετήσει την παλιότερη πρόταση της κυπριακής κυβέρνησης για αναστολή («μορατόριουμ») πτήσεων μαχητικών αεροσκαφών Ελλάδας και Τουρκίας πάνω από την Κύπρο.
- να προτείνει στην Τουρκία την χρονική παράταση του θερινού περιορισμού των πολυδάπανων μεγάλης κλίμακας ασκήσεων στο Αιγαίο καθ' όλη την διάρκεια του έτους, και
- να προωθήσει τολημρά τον ελληνοτουρκικό διάλογο στα πλαίσια του Διεθνούς Διακαίου.

Πριν την συνάντηση Σημίτη-Γιλμάζ, σε συνέντευξη Τύπου οι εκπρόσωποι του Μετώπου Λογικής Μιχ. Παπακωνσταντίνου, Λεων. Κύρκος, Ν. Δήμου και Ν. Μπίστης τόνισαν ότι αυτή δεν πρέπει να αποτελέσει παρένθεση στην ένταση, αλλά ευκαιρία για την εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Στην συνέντευξη επισημάνθηκε ότι το θέμα της επέκτασης των ελληνικών χωρικών υδάτων στα 12 ν. μίλια δεν αποτελεί στενή ελληνοτουρκική διαφορά αλλά πρόβλημα ευρύτερων διαστάσεων.

Η υλοποίηση της επέκτασης μπορεί να προκαλέσει τριβές στις σχέσεις της Ελλά-

δας με πολλές άλλες χώρες που έχουν ναυτιλιακά συμφέροντα και αποτελούν ισχυρούς παράγοντες της διεθνούς ζωής. Κάποιες από αυτές έχουν ήδη εκφράσει την αντίθεσή τους. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν ότι καμιά κυβέρνηση δεν προχώρησε στην επέκταση. Ένας σοβαρός διάλογος γύρω από το θέμα αυτό είναι επιβεβλημένος.

Οι δύο λαοί έχουν ο ένας για τον άλλο στρεβλή εικόνα. Οι εθνικιστικές αντιλήψεις και η ιδεολογική χρήση της ιστορίας είναι έντονες στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και τα σχολικά βιβλία. Τα αναχρονιστικά στερεότυπα αναπαράγονται από τις αμετροεπείς δηλώσεις του Θ. Πάγκαλου περί «ληστών, βιαστών και φονιάδων» και τις ατυχείς δηλώσεις του Προέδρου της Δημοκρατίας, με πιο χαρακτηριστική αυτή με την οποία αμφισβήτησε την ύπαρξη τουρκικού πολιτισμού.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, γεγονότα όπως η επιτυχία της συνάντησης Ελλήνων και Τούρκων επιχειρηματιών, η ομόφωνη κατάδίκη των απαράδεκτων επεισοδίων της Θεσσαλονίκης αλλά και η δημοσκόπηση της «Μέτρον Ανάλυσις» και του «Φλας» σύμφωνα με την οποία το 67% των πολιτών υποστηρίζει τη βήμα προς βήμα προσέγγιση, αποκτούν ιδιαίτερη σημασία και αποδεικνύουν ότι οι φωνές της συνύπαρξης και της συμφιλίωσης δεν είναι περιθωριακές.

ΣΕ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑΣ της Ινούς Αφεντούλη

Τι έγινε λοιπόν στην Κρήτη; Μια τρύπα στο νερό; Αν πιστέψουμε εκείνους που και πριν την πραγματοποίηση της διάσκεψης το διατυμπάνιζαν μάλλον αυτό το συμπέρασμα πρέπει να βγάλουμε. Είναι όμως έτσι;

Οι διασκέψεις τύπου Κρήτης είναι οπωσδήποτε γεγονότα με κάποια σημασία, αφού δεν μπορούν να είναι συναντήσεις ρουτίνας, όπως συμβαίνει με τις διμερείς ή πολυμερείς συναντήσεις χωρών με ομαλά εξελισσόμενες διπλωματικές σχέσεις για κάποιο μακρύ χρονικό διάστημα. Η «Κρή-